DE OOSTPOST.

LETTERKUNDIG, WETENSCHAPPELIJK EN COMMERCIEEL

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD.

PRIJS VAN INTEEKENING.
Voor den geheelen jaargang voor Soerabaya ƒ 15.—
Idem franco per post. „ 17.—
Voor den eersten halven jaargang voor „ „ 7.50
Idem franco per post. „ 9.—
De OOSTPOST verschijnt elken *Maandag* en *Donderdag*.

MAANDAG 20 APRIL.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 2.— voor elke TIEN WOORDEN: behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.

No. 32. VERANTWOORDELIJKE UITGEVERS E. FUHRI & CO, TE SOERABAYA. 1857.

OFFICIEEL GEDEELTE.

JAVASCHE COURANT
Van den 15den April 1857, No. 30.

Civiel Departement.

ERKEND EN TOEGELATEN:

Krachtens Koninklijk besluit van 27 September 1856 no 62, de heer P. J. A. Kervel, als consul van Belgie te Soerabaya.

Krachtens Koninklijk besluit van 7 December 1856 no. 71, de heer F. W. Heineken, als consul van Bremen te Batavia.

BENOEMD:

Tot administrateur der kolenmijn Oranje-Nassau, F. R. G. W. Jansen, thans die betrekking waarnemende.

BIJ DE SUBKOMMISSIE VAN ONDERWIJS IN DE RESIDENTIE BANTAM.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens vertrek, als lid, J. C. le Conge, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezene diensten.

BENOEMD:

Tot lid, G. de Hartog, aspirant-ingenieur van den waterstaat en 's lands civiele werken aldaar.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den president van den raad van justitie te Samarang mr. J. H. Coster.

Schutterijen, enz.

BIJ DEN BARISSAN VAN MADURA.

Bij het Wapen der Infanterie.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens hoogen ouderdom, de tweede luitenant Singo Troeno.

Eervol, wegens ziekte, de tweede luitenant radhen pandjie Meloijo Koesoemo.

BENOEMD:

Tot eersten luitenant, de tweede luitenant Merto Yoedo.

Tot tweede luitenants, de kadet sergeant radhen pandjie Sosro Koesoemo en den sergeant-majoor Poespo Yoedo.

Bij het Korps Pioniers.

ONTSLAGEN:

Eervol, wegens ziekte, de kapitein Gadja Agoen-Agoen.

BENOEMD:

Tot kapitein, de eerste luitenant der infanterie, radhen ario Soerio Adie Ningrat.

(*Voor het land.*) Naar aanleiding van het gouvernements besluit van 12 April 1837 No 2, der gemeente bekend gemaakt bij publicatie van den toenmaligen waarnemend resident van Soerabaya. dd. 20 Januarij 1838, heeft de ondergeteekende de eer, de ingezetenen van de stad en voorsteden van Soerabaya te verzoeken, om de hekken, pilaren, muren en paggers hunner erven en bijgebouwen, die langs de wegen geplaatst of van daar zigtbaar zijn, binnen den tijd van 30 dagen van af heden gerekend, behoorlijk te doen witten en herstellen, het schilderen daar en waar het noodig is, er onder begrepen en dezelve steeds in eenen netten en zindelijken staat te doen onderhouden; sub poena eener geldboete van ƒ 10 tot ƒ 50 naar gelang der omstandigheden.

Voorts wordt der gemeente indachtig gemaakt aan het bepaalde bij art. 20 van het politie reglement (Staatsblad 1829 No. 8) luidende:

Ieder ingezeten is gehouden twee maal daags den weg voor, op zijde en achter zijn huis of erf, voor zoo ver daar een publieken weg langs gaat, te doen begieten, op eene boete, voor de eerste maal van één gulden en daarna van drie, telkens dat zulks verzuimd is; zullende ingeval van volstrekte verwaarloozing van deze bepaling, het door de politie op rekening van den bewoner, aanbesteed worden.

SOERABAYA, 20 *April* 1857.
De Adsistent-Resident voor de Politie,
SWERVER.

(*Voor den Lande.*) De resident van Bantam maakt bij deze bekend, dat bij het 3de lid van het Gouvernements besluit, dd. 6 Augustus 1856 No. 12, is bepaald, om:

Onder nadere goedkeuring des koninge, het lichtpersoneel, dienende onder de bevelen van den Europeschen opzigter over de kustverlichting op Java's 4de punt in straat Sunda bij Anjer, vast te stellen, als volgt:

Een eerste lichtwachter, (goed smid of bankwerker) op eene maandelijksche bezoldiging van ƒ 40.

Een tweede lichtwachter (goed koperslager) op eene maandelijksche bezoldiging van ƒ 35, — en

Twee derde lichtwachters (smid, koperslager, modelmaker of timmerman) op eene maandelijksche bezoldiging van ƒ 30 per hoofd.

Allen met eene periodieke verhooging van een vijfde der alduS bepaalde bezoldiging, om de drie jaren, welke tot drie malen kan plaats hebben: waardoor de hoogste te genieten maandelijksche bezoldiging wordt gebragt:

Voor den eersten Lichtwachter op ƒ 64.—
„ „ tweeden id. „ 56.— en
„ „ derden id. „ 48.—

en voorts, dat aan gezegde betrekkingen verbonden is, het genot van vrije woning op het licht-établissement.

Wijders dat de personen, welke wenschen in aanmerking gebragt te worden, tot het verkrijgen van eene der gemelde betrekkingen, zich zullen moeten vervoegen,

te Batavia, tot den chef van de 1ste waterstaats-afdeeling;
„ Samarang, tot den chef van de 2de waterstaats-afdeeling;
en te Soerabaya, tot den Directeur van het maritieme Etablissement; of wel tot den Directeur van de Fabriek voor de Marine, het Stoomwezen en de Nijverheid, tot het afleggen van gevorderde proeven van bekwaamheid in eene of meerdere ambachten, genoemd in bovenstaande aanhaling uit Gouvernements besluit, dd. 6 Augustus 1856, No. 12; en tot het kosteloos bekomen van getuigschriften omtrent den graad van bedrevenheid in eene of meerdere dier ambachten; alsmede, voor zoo verre als Inlanders betreft, tot het bekomen van verklaringen omtrent krachtigen mannelijken leeftijd, en geschiktheid van ligchaams-gestel. —

Eindelijk dat de personen, welke voorzien zijn van getuigschriften van bekwaamheid, verleend door een der bovengemelde Directeuren van 's Rijks werkplaatsen en Ingenieurs van den waterstaat; en genegen zijn, om te dingen naar de opgemelde betrekkingen, opgeroepen worden om zich tot den Inspecteur over de bebakening, de kustverlichting en het loodswezen in Nederlandsch Indië te wenden met vrachtvrije brieven, waarbij behooren aangeboden te worden, een tot het doel strekkende request aan den Resident van Bantam (in duplo, waarvan één op zegel van ƒ 1) en het besproken getuigschrift; — verders bijvoeging van schriftelijke bewijzen, dat de sollicitant

a (zoo hij is Europeaan, of een daarmede gelijkgestelde) bekend staat, als iemand van goed gedrag en matige levenswijze, en

b den vollen ouderdom van 23 jaren bereikt, maar dien van 40 jaren niet overschreden heeft, en van een gezond en krachtvol gestel is, en

(zoo hij is Inlander)

van krachtigen mannelijken leeftijd is, en geschiktheid van ligchaams gestel bezit.

De Resident voornoemd,
(*w. g.*) BREST VAN KEMPEN.

De ondergeteekende vindt zich gelast in herinnering te brengen de bekendmaking van den algemeenen secretaris, opgenomen in de *Javasche Courant* van 1851 no. 24, volgens welke, paketten en brieven, gerigt aan den Koning of aan den Gouverneur Generaal dan wel aan eenig departement van algemeen bestuur, hetzij in Nederland, hetzij in Nederlandsch-Indië, met den overlandpost verzonden, niet vrij zijn van briefport, en daarom ongefrankeerd zijnde, niet zullen aangenomen worden, ten ware uit het opschrift op het adres blijke, dat die handelen over dienstzaken, en dat de afzender de qualiteit bezit, om over dienstzaken in briefwisseling te treden.

De Algemeene Sekretaris.
VAN DE GRAAFF.

VENDU-DEPARTEMENT.

VERKOOPING

Op Dingsdag den 21sten April.

Voor de woning van den heer Mr. F. B. van Leeuwen te Embong Malang.

Op Woensdag den 22sten April.

Voor de toko van den heer H. R. Martens in de Kalisosok no. 8.

Op Donderdag den 23sten April.

Bij den pachter der pandjeshuizen Tan Tong Liep in de Chin. Kamp.

Op Vrijdag den 24sten April.

Voor de toko van den gefailleerden koopman G. Behrend in de stad.

ADVERTENTIEN.

STERFGEVAL.

Heden overleed aan eene hevige buikziekte mijn geliefd dochtertje JOHANNA, CORNELIA, ELISABETH, in den ouderdom van 18 maanden. Zij volgde in het korte tijdsbestek van nog geen 5 maanden haar broertje in het graf.

PASOEROEAN, 12 *April* 1857. (246)
J. M. VAN MERKESTEYN.
F. W. L. VAN MERKESTEYN, *Geb.* VON WINCKELMANN.

VENDUTIE WEGENS VERTREK.

Op Dingsdag den 21sten April 1857.

Ten huize van den WelEdGestr. Heer Mr. F. B. VAN LEEUWEN, door D. D. VAN BOECKHOLTZ te *Embong Malang*, van LEDIKANTEN, KASTEN, BANKEN, STOELEN, TAFELS, SPIEGELS, SCHILDERIJEN, LAMPEN, GLAS- en AARDEWERK, enz. benevens EEN PALANKIJN en een span goed gedresseerde OVERWALSCHE WAGENPAARDEN. (245)

OP DE

VENDUTIE

Van aanstaanden Woensdag 22 April,

Bij **H. MARTENS,** *Werfstraat*, zal worden verkocht SATIN DE LAINE, PRACHTIGE DAMES KLEEDJES, KINDERHOEDJES, PARASOLS, MANTILLES en vele andere Artikelen; alle meest *zonder reserve.* (253)

VERKOOP BIJ EXECUTIE.

Krachtens eene notariëele obligatie de dato 19 *April* 1851 No. 53, gepasseerd voor den alhier residerenden Notaris Z. A. EECKHOUT en getuigen, zal op den 22sten *April* 1857, ten behoeve van J. F. NEYNDORFF en ten laste van den boedel van wijlen S. K. DE BRUINE, door mij ondergeteekende, deurwaarder bij den raad van justitie, bij wege van executie, voor de woning van Mevrouw de weduwe DE BRUINE, publiek worden verkocht eenige MEUBELAIRE GOEDEREN en eene welluidende PIANO.

De waarnemend Deurwaarder,
(224) J. P. SPANGENBERG.

VENDUTIE

Door de Weeskamer zullen op *Vrijdag den 24sten April*, en op *Vrijdag den 1sten Mei aanstaande*, voor de toko van G. BEHREND, vendutien worden gehouden van DIVERSE TOKO-GOEDEREN, waaronder DAMES ARTIKELEN; zullende de toko 's daags te voren geopend worden, en de te verkoopen goederen voor het publiek te bezigtigen zijn.

SOERABAYA, 17 *April* 1857. (248)
De Secretaris der Weeskamer,
PLOEGMAN.

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Wordt aangeboden met het Ned. Barkschip *CHRISTIAAN HUYGENS*, kapt. J. MULLER, voerende een bekwaam geneeskundige en zeer goed ingerigt voor den overvoer van eene familie of wel enkele personen.

Het vertrek van hier via BATAVIA zal plaats hebben in de tweede helft dezer maand. Adres bij

SOERABAYA, 11 *April* 1857. (235)
RUYL CRAMER & CO.

SOERABAYA, den 20sten April 1857.

Wij hebben in ons vorig nummer melding gemaakt van een diefstal door middel van inklimming gepleegd in een bewoond huis op de Kaliemas, en dat daarbij zou gebezigd zijn een ladder, die tot dat oogmerk was medegebragt.

Wij vernemen thans dat dit laatste niet het geval was: die ladder stond op het erf, behoorde aan den bewoner, en was den vorigen dag nog gebruikt door twee werklieden om de muren te witten.

BATAVIA. — Op den 9den dezer kwam ter reede alhier aan het Nederlandsch koopvaardijschip *Admiraal Jan Evertsen*, kapitein Kuijper, aan boord hebbende een detachement suppletie troepen, sterk 150 onderofficieren en manschappen, onder het bevel van den, van verlof naar Nederland terugkeerenden kapitein der artillerie O. J. L. A. J. Doorman, medegeleiders de 2de luitenants van dat wapen G. E. E. van Daalen en J. H. Kuijpers, de 2de luitenant der Infanterie W. A. J. J. Kraal en de officier van gezondheid der 3de klasse E. van Hengel.

Den 10den is dit detachement ontscheept en in de beste orde naar Weltevreden gemarscheerd. (*Java-Bode.*)

BORNEO.

Omtrent den opstand der Chinezen te Sarawak hebben wij weder de volgende berigten:

Op Zondag 22 Februarij, ontving sir James Brooke de tijding dat de Chinezen waren teruggetrokken, waarop hij van de Sadong-rivier naar Sarawak terugkeerde. Voor hij echter daar aanlandde, waren de kongsi Chinezen ten tweeden male de rivier komen afzakken met eene magt van ongeveer 500 à 600 man, allen prat op het gedeeltelijk welslagen van hun laatsten aanval en tevens teleurgesteld wegens het missen van hun doel om de magt van den Radja te fnuiken. — Deze terugkeer van de Chinezen verraste de Radja eenigzins, en liet hem geene andere keus dan die van terug te trekken of een gevecht te wagen met eene onvoldoende magt om tegen hen over te stellen, Onderwijl besteedden de kongsies hunnen tijd met nieuwe verwoestingen en roof aan te rigten in de Gouvernements gebouwen. — Het bleek nu ten duidelijkste dat

alle magt moest worden aangewend om den voortgang der kongsi Chinezen te stuiten, wier doel klaarblijk was om de geheele oppermagt in handen te krijgen, onverschillig of zij daartoe geraakten door overmagt, door verraad of door welke middelen ook.

Onder deze omstandigheden ging sir James Brooke door naar Linga, ten einde zich te verzekeren van de medewerking van de hoofden en bevolking van dat district; doch op zijnen weg daarheen, kwam ter zeer gelegener ure de stoomboot *Sir Js. Brooke* van Singapore in zigt. Hare aankomst kwam niet alleen zeer gelegen, maar de plaats waar zij ankerde, werd zelfs de basis van alle volgende bewegingen. Sir Brooke begaf zich dadelijk aan boord van deze boot en stoomde naar Kuchin, waar men er spoedig in slaagde de aanvallers uit de stad te verdrijven. Na eenig zoeken vond men de Datoe Bandar die zich te midden van eene zwerm van praauwen tegen de Chinezen verdedigde. Het gelukte de Datoe om 9 booten te hernemen, benevens eene Gouvernements praauw die met provisien, kruid en opium geladen was.

De hoofdmagt van de Chinezen die uit de stad waren gedreven, werd door de Dajaks afgemaakt of kwam gedeeltelijk in de wildernis van honger om; er werden al dadelijk een honderdtal van de Chinezen gedood, waarna de strijd in den vorm van een ongeregelden aanval werd voortgezet. — De Dajaks werden op hen afgezonden die een grooten halven cirkel vormden en hen, in den geest van eene drijfjagt, in hunne omheiningen dreven, waar eene soort van guerilla-krijg aanving, die het aantal der opstandelingen op de allerverschrikkelijkste wijze dunde.— De Chinezen bleven echter onversaagd. — Van uit hunne versterkingen waagden zij eenen aanval in vijf praauwen en begonnen met alles langs de oevers der rivier te vernielen.— Dit was op den 9den Maart.— De Datoe Bandar was te Tanga Lida, aan de zamenvloeijing van twee rivieren gestationeerd met eene enkele praauw, omstreeks vijftien paal boven Kuchin.— Toen hij de kongsie Chinezen in hunne booten ontmoette, wilde de datoe, met zijne enkele praauw, hen slag leveren, hetgeen de Chinezen echter ontweken, terwijl zij zich aan land begaven en eene verschansing met palissaden opwierpen, die zij wapenden met vier stukjes en bezetten met 250 man met geweren en amunitie.— Zich daarop volkomen veilig denkende, verzuimden de Chinezen dwaasselijk hunne booten onder behoorlijke bewaking te laten, die dan ook door den Datoe dadelijk werden vermeesterd. Zijne oorlogspraauw in het gezigt der schans latende liggen, ging nu de Datoe kloekmoedigllijk in eene kleine kano naar Kuchin om hulp te halen. — Snel zakte hij de rivier af en kwam den volgenden dag, den 10 Maart, terug met eene versterking van twee groote praauwen en eenige Dajaksche bangkongs als reserve; met deze versterking rigtte hij een flinken aanval op de schans die hij innam zonder een enkelen keer te worden afgeslagen. Hier werd nu eene slagting aangerigt die de Chinezen te staan kwam op een verlies van 100 tot 120 man; terwijl de overigen, geene booten meer hebbende, zich in de wildernis verscholen. Wij kunnen hier bijvoegen dat de bezetting der schans uit enkel uitgelezene manschappen bestond, waarvan de voornaamste aanvoerders sneuvelden.— De gevolgen van dezen strijd waren beslissend. De kongsi's werden als met eenen panischen schrik geslagen, waarvan dadelijk gebruik werd gemaakt, zoodat de Chinezen achteréénvolgens van Balaida, Siniawan en Bau wegvlugtten. — Tegen den avond op den 11den waren al de kongsie Chinezen in vollen aftogt naar Sambas, op de hielen gevolgd door eenige benden Maleijers die de achterblijvers zonder genade neersabelden. — De aftrekkenden hielden zich overigens zeer gesloten en boden, in de tegenwoordigheid hunner vrouwen en kinderen, eenen hardnekkigen wederstand; ware er tijd geweest om een geregelden aanval te organiseren, dan zou er geen enkele ontkomen zijn. — Nu echter werden de ongelukkige vlugtelingen de wildernis ingedreven, waar nog eene menigte hunner den dood moeten gevonden hebben door gebrek aan voedsel en beschutting, vóór zij eene veilige schuilplaats konden bereiken.

Volgens de gematigdste opgaven zijn er ten minste een duizendtal Chinezen gevallen, terwijl al de bloeijende Chinesche dorpen en inrigtingen, behalve die te Kuchin, zijn vernield. — Hoeveel Chinezen er buiten de opgegevene, nog bij den aftogt zijn omgekomen, is onmogelijk te bepalen; het moet echter nog een aanzienlijk aantal zijn daar, van eene bevolking van 4 à 5000 Chinezen die tot de kongsie behoorden, niet meer dan omstreeks 2000, met inbegrip van vrouwen en kinderen, aan de laatste vergeldende slagting ontkwamen. Hoezeer het te betreuren is dat den Dajaks de vrije hand werd gelaten, om naar hartelust eene geheele bevolking bijna uit te moorden; kunnen wij geene verdediging vinden voor het verraad der Chinezen die altijd, zoo gezamenlijk als elk in het bijzonder, met de meeste billijkheid door sir Brooke werden behandeld. De duivelsche aanslag van de kongsie heeft deszelfs welverdiende straf gekregen en geen weldenkend mensch zal hen in het minst beklagen, hoezeer ook het verlies van zoovele menschenlevens immer te betreuren is. De ondervinding heeft zoo dikwerf de droevige bewijzen geleverd, dat in zulke gevallen, zachtheid en menschlievendheid verkeerd worden opgevat, of weinig worden in aanmerking genomen; en zoude zulks, althans in den tegenwoordigen tijd, eene gevaarlijke dwaasheid zijn geweest tegenover Chinezen die geene middelen ontzien om de oppermagt in handen te krijgen.

Een der Singapoorsche bladen laat op het verhaal der medegedeelde gebeurtenissen, volgen, dat op den 27sten Februarij, toen de zaken een zeer verontrustend aanzien kregen, de agent der Borneo Maatschappij, de heer Helms, naar Sambas werd gezonden om de Nederlandsche overheden aldaar omtrent den staat van zaken te Sarawak in te lichten en hunne hulp te verzoeken. De assistent resident van Sambas betuigde zijne innige deelneming en zond dadelijk zijne snelste boot naar Pontianak, waar zich de Resident toen bevond. — Deze laatste zond onverwijld, zonder een oogenblik te aarzelen, eene oorlogs stoomboot met zooveel militaire magt als hij missen kon, met het aanbod van verdere hulp, indien de veiligheid der Engelschen en hunne bezittingen daaraan behoefte had. — Gelukkig was alles afgeloopen toen op den 15den Februarij de Nederlandsche stoomboot te Sarawak aankwam, en keerde dezelve na drie dagen naar Pontianak terug.

Bij onderzoek is gebleken dat in den stijd tegen de Chinezen niet meer dan twaalf Maleijers en Dajaks zijn gesneuveld.

Toen de stoomboot het anker ligtte, waren de Chinezen te Kuchin weder volkomen gerust en hadden hunne winkels weder geöpend: hun vertrouwen op de magt en onwankelbaarheid van des Radjas gouvernement was zóó groot dat geene hunner vrouwen of kinderen naar Singapore zijn gezonden.

Een brief van sir James Brooke meldt dat de stukken geschut en de wapens die de Chinezen uit de forten hadden geroofd, bijna allen weder hernomen waren. — De grootste verliezen worden geleden door sir Brooke en de ambtenaren.

Het is ons zeer aangenaam ten slotte te kunnen melden dat Mevrouw Crookshank bijna geheel hersteld is en dat de wonden van haren echtgenoot ook genezende waren. — Sir James en de bisschop zijn wel.

CHINA.

De berigten van China bepalen zich tot weinig nieuws. Het huis van den Chineschen bakker Eshing te Hongkong, die met rattenkruid vergiftigd brood had verkocht, is afgebrand.

— Te Pinang hebben de Chinezen oproerige bewegingen gemaakt waarbij drie der hunnen zijn gedood en een aantal gekwetst. De aanleiding tot dit oproer ligt in de nieuwe Municipaal-acten (gemeentewet). Bij het vertrek der stoomboot was alles weder rustig.

— Zoo als wij in ons nummer 28 reeds met een paar woorden melden, was ook de rivier-stoomboot *the Queen*, het tooneel van de verraderlijke vermeestering van een aantal zich daar aan boord bevindende Chinezen. Ziehier de bijzonderheden van dat treurspel:

De *Queen*, de eigendom van eenige Chinezen en Parsees, verliet op den 23sten Februarij jl. onder Portugesche vlag, de haven van Hongkong, met eene lading van 120 kisten opium.

Als passagiers bevonden zich aan boord de heer Osmond Cleverley, de heer Weir, eenige Portugesche en Chinesche vrouwen en een aantal Chinezen, die zich ook als passagiers eerste klasse naar Macao hadden ingescheept.

Het schip had een rondhuis dat tot bijna halverwege het dek reikte en voor het rondhuis had men eene afscheiding gemaakt, die het dek in twee deelen scheidde; waarvan het voorste deel was bestemd voor de Chinesche passagiers, en de scheepsequipage, en waar men een paar kleine kanonnetjes, vierponders, had geplaatst. —

Vóór het rondhuis stond het stuurrad en daarachter was de wapenkist geplaatst, waarin zich sabels, geladen geweren, kruid en lood bevonden. — Het vaartuig was volgens het stelsel van goedkoopte bemand met een kapitein, een Portugeeschen schrijver, die tevens de plaats van eersten stuurman vervulde, en één Europeeschen machinist, met Chinesche vuurstokers en grootendeels Chinezen als matrozen. Naar wij vernemen, heeft de vorige kapitein het schip verlaten, omdat de eigenaars weigerden hem eene geschikte equipage te geven en in voldoenden getale, om eenen aanval te kunnen weerstaan. — Het is noodig dit alles te laten voorafgaan, opdat het eenigzins duidelijk worde, dat het schip zoo gemakkelijk is genomen geworden.

Toen het schip even de zuid-westelijke punt van Lantao voorbij was, gingen de kapitein en de kajuitspassagiers naar beneden om te gaan eten, terwijl de heer Cleverley nog in het rondhuis bleef. — Kort daarna echter ging deze ook naar beneden en zette zich neder op de sofa in de kajuit, waar de anderen aan tafel zaten, zoodat slechts de stuurman op het dek bleef. Men had reeds eenigen tijd getafeld, toen twee van de goed gezinde Chinezen met den grootsten schrik de kajuit kwamen instuiven, roepende dat men boven aan 't stelen was.

Deze diefstal was, dat de zoogenaamde Chinesche passagiers eerste klasse zich meester maakten van het kruid en van de wapens die in het rondhuis in de wapenkist waren. Toen de heer Cleverley hierop naar de deur der kajuit ging, om zich op het dek te begeven, zag hij een Chinees met een geweer gewapend boven aan de trap staan. — De Chinees schoot af en de heer Cleverley kreeg de kogel midden in de dij. — Kapitein Wynn sprong toe op de andere deur van de kajuit, waar hij met een sabel een houw over het hoofd kreeg, en te gelijker tijd kwam de tweede machinist binnenstormen en verschool zich achter de vrouwen.

De heer Cleverley riep hem toe: „Kom daar van daan, en vecht voor uw leven." — en, eenigzins ontmoedigd door zijne wond, hield hij zijnen aanvallers zijn cylinder-pistool (revolver) voor, schoot twee hunner neder en hield de overigen op eenen afstand. — Daar de kapitein, de eenigste die eenigen weerstand had geboden, dadelijk, nadat hij gewond was, over boord was gesprongen, zag de Heer Cleverley wel, dat hij alleen het niet tegen de Chinezen kon uithouden, waarom hij, gebruik makende van de vrees die zijn pistool hen had ingeboezemd, spoedig eene doek om zijn been wond en zich met een bamboezen stoel in zee wierp. — Op deze wijze dreef hij anderhalf uur rond, tot hij uitgeput en hevig aan zijne wond lijdende, door eene lorcha (kleine, meest Portugeesche, ladingboot) werd opgenomen, die hem des avonds ten 7 ure te Macao aan wal zette. — Bij onderzoek bleek het dijbeen door het schot verbrijzeld te zijn en vreesde men eerst dat het zoude moeten afgezet worden; thans echter bestaat er hoop dat het behouden kan worden.

Wij weten naauwelijks welke van de beiden wij het meest moeten laken, de verregaande gierigheid of de onvergeeflijke zorgeloosheid, die de eene zoowel als de andere oorzaak zijn van dit ongeluk. Een ding is zeker; dat is, dat wanneer de vastberadenheid en de flinke houding van den heer Cleverley behoorlijk waren ondersteund geworden, er veel kans was geweest om het schip te behouden. Den volgenden dag werd den heer Caldwell berigt, dat de *Queen* gezien was in de nabijheid van de Roca Tigris, omringd door een aantal mandarijn jonken, waarop die heer de *Fei-ma* ter beschikking stelde, om de booten der *Calcutta* met de noodige bemanning op sleeptouw te nemen, ten einde daarmede den prijs te herwinnen.

De Chinesche berigtgevers weigerden echter mede te gaan; ten zij men eene grootere stoomboot zond en daar dit niet kon gedaan worden, werd er niets gedaan.

Het laatste wat men van de *Queen* hoorde, is, dat zij gezien was geheel met Chinesche vlaggen behangen op de rivier Fatsan.

Hoezeer de zaak te beklagen is, en het verlies van eenige levens daarbij te betreuren, is het eene soort van voldoening, dat het geldelijk verlies geleden wordt door hen, die door hunne kleingeestige bezuinigingen de hoofdoorzaak zijn van dezen ramp.

ENGELAND.

— De fraaije letteren moeten toch een goed vak zijn voor de beurs, wanneer men ziet dat gedurende den loop van 1856 in Engeland 2000 en eenige boeken werden uitgegeven, dat is meer dan 7½ voor elken werkdag. — Velen van dezen zijn natuurlijk kleine, weinig belangrijke werken; maar het verbruik van papier, het drukken en de arbeid die dit alles verschaft, zijn verbazend.

— De Edimburgsche tentoonstelling is afgeloopen en heeft aan de stoutste verwachtingen beantwoord. — Dadelijk daarop heeft het Engelsche Gouvernement eene tentoonstelling van kunstvoorwerpen te London aangekondigd voor 1858.

— Te Londen, Regentstreet in de Prins van Wales Basar, wordt tegenwoordig eene van de vreemdste spelingen der natuur vertoond die men nog waarnam.

Het is een dertienjarige Algerijnsche knaap, wiens gelaat aan de eene zijde geheel zwart is, en met lang haar begroeid. — Hij is de zoon van een Fransch officier die zich te Algiers heeft gevestigd en men zegt dat zijne moeder, eene Grieksche, in het kraambed is gestorven van de schrik toen zij haar kind zag. — De knaap is zeer vrij in den omgang met vreemdelingen en toont in het spreken veel schranderheid.

EEN HUWELIJK IN CHINA.

OVERGENOMEN UIT EEN BRIEF VAN SHANGAI VAN 15 FEBRUARIJ.

Eenigen tijd geleden woonde ik het huwelijk bij van een Chineesch paar en daar die plegtigheid mij zeer belangwekkend voorkwam, meende ik dat het volgende korte verhaal er van u niet onaangenaam zoude zijn.

Op den voorgrond moet ik u zeggen, dat de bruidegom een gepromoveerd lid is van de Episcopale zendelingsschool te Shanghai, die verlangde om zijn huwelijk christelijk te doen inzegenen, nadat het volgens de Chinesche gebruiken was gesloten. — Op grond van deze omstandigheid, gaf de Bisschop dan ook eene zeer breedvoerige uitlegging van het heilig sacrement des huwelijks. — Bruid en bruidegom gevoelden beiden ten volle het goddelijke der instelling en waren bereid om zich te onderwerpen aan de verpligtingen die het huwelijk in christelijken zin oplegt. Der bruid was het bijzonder aangenaam te vernemen, dat het christelijk geloof den man niet veroorloofde meer dan eene vrouw te nemen en toonde zich zeer ingenomen met de wet die den man verbiedt om zoo veel vrouwen te nemen als hij kon onderhouden, zoo als in China de gewoonte is, en verheugde zich zeer in het vooruitzigt van de liefde haars echtgenoots onverdeeld te bezitten.

Daar dit de eerste maal was dat een Chineesch paar door den Bisschop werd vereenigd, lokte de nieuwheid der ceremonie een groot aantal Chinezen en Europeanen naar de Episcopale kerk, waar het jonge paar zich niet lang liet wachten. — De optogt werd voorafgegaan door een orchest dat eene voor een Europeesch oor weinig muzikale, stormmarsch met veel geestdrift uitvoerde, hierop volgden een aantal scharlakenrood geschilderde draagstoelen en bakken, gedragen door Chinezen in scharlaken roode buisjes. — Deze draagstoelen en bakken bevatteden al de lekkernijen die het verwacht wordende smulfeest zouden versieren, waarop een aantal gasten waren genoodigd, hetgeen bleek uit de niet minder dan twaalf in deszelfs geheel gebraden varkens, fraai opgesierd en glimmend van het vet, dat ze een aanzien gaf, als of ze vernist waren. — Op de twaalf varkens volgde nog eene geit die ook in deszelfs geheel gebraden was en waaraan de kop weder zoodanig was aangebragt dat dezelve onder het dragen de aanschouwers aanhoudend toeknikte, hetgeen eene allergrappigste vertooning maakte. Achter deze lekkernijen wandelde de geheele familie, met den bruidegom aan het hoofd, een klein net gekleed mannetje, aan wien men zien kon dat hij zich dien dag voor een hoogst gewigtig persoon hield. — Deze familietrein werd gesloten door een oud man, die een geweldig groot zonnescherm droeg, onder welks beschutting de bruid in en uit haren draagstoel moest stappen. — Nu kwamen de voorloopers van de bruidskorf, zijnde een aantal aardig gekleede knapen met lantaarns en vlaggen, die gevolgd werden door de bruidskorf, bestaande in zijde, juwelen, enz. netjes uitgespreid op groote presenteerbladen. — En eindelijk en ten laatste werd de lange trein gesloten door de bruid in eene digt geslotene draagstoel, fraai rood geschilderd met vergulde randjes en lofwerk, borduursels, enz.

De Chinesche gewoonte is, dat de bruid door hare eigene moeder in de draagstoel wordt gesloten en wanneer dezelve aankomt aan het huis van den bruidegom, ontvangt deze de sleutel, waarmede hij den stoel opent, en zijne vrouw er uit er helpt; en dikwerf is het bij deze gelegenheid voor het eerst, dat hij haar ziet. — Dewijl de jonge dames in zulk eene strikte afzondering worden

gehouden, kennen zij, buiten hunne huisgenooten, slechts zeer weinig menschen. Zij bezoeken nooit iemand dan hunne bloedverwanten en dat geschiedt in digtgeslotene draagstoelen. Al hunne gewonten zijn zoodanig ingerigt, dat zij aan hun huis als geboeid zijn, terwijl hunne verminkte voeten hun het loopen zoo moeijelijk maken, dat ook dit veel er toe bijdraagt, om den kring harer bekenden zeer te beperken. Het zoet der liefde is hun onbekend en al de kleine genougten van den vrij-tijd, zijn bij hun volk uitgesloten, zoodat een meisje verloofd wordt en trouwt, zonder iets van haars mans karakter te weten, ja, meestal zonder hem ooit gezien te hebben, voor dat zij met onverbreekbare banden aan hem is verbonden. Maar om tot mijn verhaal terug te keeren. — De bruid en bruidegom verschenen al spoedig voor het altaar, vergezeld van een paar bedaagde Chinesche dames, die voor de gelegenheid gehuurd waren om de bruid te bemoedigen en te helpen. — Zij droeg een rood krippen kleed naar de Chinesche mode, en eene sluijer van dezelfde stof, hield haar gelaat verborgen; fraai geborduurde schoentjes bedekten hare naauwelijks vier duim lange voetjes; en het haar was zeer kunstig opgemaakt en onder de sieraden bijna bedolven. De Bisschop, wetende dat wij allen nieuwsgierig waren om de schoone te zien, ligtte zeer voorzigtig haar sluijer op en lag haar dien op het hoofd. — Haar uiterlijk beäntwoordde weinig aan mijne ideeën van bevalligheid; maar haar eenvoudig en zedig gezigtje, en de diepe belangstelling, waarmede zij de geheele plegtigheid volgde, namen mij zoo zeer voor haar in, dat ik haar in mijn hart opregtelijk het gelukkigste leven toewenschte.

De dienst, die in de Chinesche taal werd gehouden, was plegtig en indrukwekkend; en naar het scheen waren beiden wel doordrongen van het hooge belang van het oogenblik, dat een zoo grooten invloed op hun volgend leven zoude uitoefenen. Zoodra de knoop gelegd was, werd de sluijer weder nedergelaten; de bruid werd in hare draagstoel gebragt, en trok met de geheele optogt, net zoo als zij gekomen waren, naar het huis van den bruidegom. Hier werd zij uit den draagstoel geholpen door den bruidegom, die haar in hare kamer volgde, waar hij haar met de noodige deftigheid den sluijer afnam; waarna zij elkander bescheid deden in een kopje wijn, terwijl de beide kopjes met een draad waren verbonden, als het zinnebeeld van eensgezindheid. — Dit laatste is eigenlijk het belangrijkste deel van het Chinesche ceremonieel en eindigde in eene vereëring van de voorouderlijk spreuktafelen waarna het jonge paar de geheele familie begroette in hunne nieuwe betrekking van gehuwden.

Nu begon het orchest lustig op te spelen en de vergaderde gasten, zetteden zich neder aan den ruim voorzienen feestdisch; de heeren in een vertrek en de dames in een ander. — Ik had plan gehad om te blijven en het feest eer aan te doen; maar toen het er op aan kwam, merkte ik, dat ik er niet tegen kon, en dat mijn neus zich zeer gedecideerd tegen den geur van het Chinesche keuken product verklaarde, waarom ik voorwendde nog een patient te moeten bezoeken, en het gezelschap in de grootste vrolijkheid verliet, terwijl zij bezig waren met al hun best te doen, om den bruidegom door den invloed van wijn en likeurtjes zijne deftigheid te doen verzaken.

SLAVERNIJ IN NOORD-AMERIKA.

Horatius stelt in zijne *Satires* eenen hartstogtelijk verliefden knaap voor, die eene hoogdravende lofspraak houdt op de wen die zijne Dulcinea aan den hals had als waren alle hare lieftalligheden in dat gezwel vereenigd. — Even zoo, schijnen de Amerikanen van de zuidelijke staten van Noord-Amerika de slavernij te beschouwen als het schoonste voorregt der zamenleving, als de liefelijkste instelling der maatschappij, als de bloem van al wat verheven is en als het punt waar hunne democratie het naast bij de volmaaktheid komt. Het eenigste wat nog te doen overblijft is, de blanken te verheffen tot op het standpunt waarop de negers staan; een doel dat gemakkelijk te bereiken is door de werkende klasse van alle kleuren en landaard in het benijdenswaardige lot der slavernij te doen deelen. Niet voor dat dit geschied zal zijn, zullen de staatsregelingen der Unie het nec plus ultra zijn van alle staatsregelingen.

Een Pensylvanisch dagblad dat minder overtuigd is van het benijdenswaardige der slavernij, heeft de ontboezemingen verzameld van sommige zijner zuidelijkere tijdgenooten, groote voorstanders van algemeene slavernij voor alle kleuren en rassen. „De voorstanders der slavernij, zegt de *Richmond Examiner*, „hebben zich de verdediging „hunner zaak bemoeijelijkt doordien zij halverwege bleven „staan. — Zij bepaalden zich tot de verdediging der sla„vernij voor zoo verre die de negers betrof, waardoor zij, „zoodra het anderen dan negers gold, het stelsel van sla„vernij, als misdadig, geheel verwierpen. De zuidelijke „staten houden thans vol dat slavernij een noodzakelijk, „op het natuurlijk verband der maatschappij gegrond, „regt is en op alle kleuren en rassen van menschen ge„lijkelijk moet worden toegepast. De wetten van de staten „die de slavernij veroorloven, wettigen het houden van „blanken als slaven. — Slavernij is de natuurlijke, de „normale toestand van den arbeider het zij hij een blanke „zij of een neger. Het groote kwaad van de noordelijke, „niet-slaven houdende, maatschappijën, is dat zij belast zijn „met eene klasse van menschen die van nature dienstbaar, „slechts werktuigelijke arbeiders zijn, ten eenenmale on„geschikt om zich zelve te besturen, en toch bekleed zijn „met de regten en hoedanigheden van vrije burgers.— „De slaaf tegen over den meester en de meester tegen „over den slaaf, is eene betrekking in de maatschappij even „noodzakelijk als die van ouder en kind en de noorde„lijke staten zullen zich genoodzaakt zien dat stelsel „in te voeren. — Hunne theorie van algemeene vrijheid „is niets dan zelfbedrog."

Een ander dagblad, de *Richmond Enquirer* valt tegen de voorstanden der vrijheid uit in de volgende hartstogtelijke bewoordingen.

„Herhaaldelijk hebben wij het Noorden de vraag voor„gelegd: „Heeft niet de ondervinding bewezen dat alge„meene vrijheid onbestaanbaar is? Is het kwaad dat door „de algemeene vrijheid ontstaat niet ondragelijk? en zijn „niet de wijsste en meest denkende mannen onder u van „dat stelsel terug gekomen?" En nog altijd geen antwoord. „Dit somber stilzwijgen is al weder een afdoend bewijs dat „de vrije maatschappij op den duur onhoudbaar is.— Twee „tegenover gestelde en voortdurend met elkander in aan„raking komende maatschappelijke ligchamen kunnen niet „op den duur blijven bestaan, een van de beiden moet „ten ondergaan en de andere blijven heerschen. Indien de „vrije maatschappij onnatuurlijk is, onzedelijk en onchris„telijk, dan moet zij vallen en plaats maken voor de slaven„houdende maatschappij, een stelsel zoo oud als de wereld „en zoo algemeen verspreid als de mensch zelve."

Te Washington werd een ongelukkig Iersch bediende in eene herberg door den heer Herbert, een democratisch lid van het congres, dood geschoten, omdat hij een ei te hard gekookt had, of omdat hij eenig ander even schreeuwend onregt gepleegd had. — Was de Ier niet een blanke slaaf toen hij vermoord werd, dan had hij zulks toch behooren te zijn, zegt de *Charlestown Standard* en laat daarop volgen:

„Zoodra iemand eene ondergeschikte betrekking aan„neemt, mag men zeggen dat hij dat doet omdat hij ge„voelt dat dáár zijne plaats in de maatschappij is, en hij „zich daarom vrijwillig onderwerpt aan de verpligtingen „en de verantwoordelijkheid die als zoodanig op hem rusten."

Wanneer zulke meeningen openlijk door de drukpers worden verspreid, is het geen raadsel meer waarom de vloed van landverhuizing van Ierland naar de Vereenigde Staten sedert eenigen tijd zooveel verminderd is.— Het is inderdaad meer dan tijd voor de Ieren in Noord-Amerika om voorzigtig te worden en goed uit hunne oogen te zien.— Zij die hun geboorteland verlieten omdat zij ontevreden waren onder het juk der Engelsche regering, kunnen thans eene vergelijking maken tusschen hun eigen, en hun aangenomen vaderland; tusschen den grond waar vrijheid woont, en die waar, zonder eenige kleingeestige onderscheiding van ras of tint, het veld deszelfs vruchten zal afwerpen geteeld onder het bloedzweet der slavernij, zoodra slechts *de arbeidende en zwoegende man tot zijnen natuurlijken en normalen toestand* zal zijn teruggebragt.

Zelfs een van de New-Yorksche dagbladen, *the Daybook*, geeft dezelfde stellingen en stelt zonder eenige omwegen en in de duidelijkste bewoordingen voor, om slaaf te maken „alle arme Amerikanen, Hollanders, Duitschers, Ieren, „in een woord allen die tot armoede vervallen en niet in „staat zijn in hunne behoeften te voorzien." Deze zijn zijne eigene woorden; wij erkennen dat wij geen zeer diep medelijden zouden gevoelen voor den schrijver, de heer Mitchell, indien het zijn lot werd om suikerriet of rijst te planten onder den naam van Oom Pompé of Oom Brutus, maar wenschen van ganscher harte dat de Ieren in Ierland, zoowel als de Ieren in Amerika in tijds op hunne hoede zullen zijn door, of te vlieden van het land waar de vloek der slavernij hen wacht, of door met verdubbelden ijver te arbeiden, opdat zij niet in de termen mogen vallen die hen tot slavernij doemen.

Deze allen zijn meer dan voldoende bewijzen van de lage trap waarop de zedelijkheid der Zuidelijke staten van Noord-Amerika staat. — De zuidelijke logica is echter minder slecht dan de zuidelijke moraliteit. Het is eene ontegenzeggelijke waarheid, dat wanneer negerslavernij geoorloofd is, de slavernij der blanken geen misdaad kan zijn; en even zoo waar is het ook dat vrije arbeid en slavernij op den duur in hetzelfde land niet kunnen blijven bestaan. — De strijd omtrent het al dan niet geoorloofde der slavernij is nu ernstiglijk aangevangen en indien de voorstanders der slavernij zullen triomferen, indien hun bloedig gesternte in der daad rijzende is en de *Kansas* hun prooi wordt, dan, wee het diep beklagenswaardige Amerika. — Tot hoe verre zal zich dan de slavernij weder uitstrekken; waar zal zij ophouden met al de gruwelijke wetten en regelingen die onafscheidelijk aan haar zijn verbonden. En wat kan men beter verwachten wanneer zelfs in Pensylvanie noch beschaving noch christendom sterk genoeg waren, om eenige de minste afbreuk te doen aan dien gruwel der gruwelen die door den geldzuchtigen, deugd wordt genoemd; die geroemd wordt als eene instelling te zijn van God die den mensch in eenen toestand plaatste die slavernij eene noodzakelijkheid, ja, eene weldaad, maakte. — Is dan de ziel van de Amerikanen verstaald, dat zij in hunne misdadige woede om slavernij in stand te houden, zich ontzien om tot zelfs hunne eigene zonen in slavenboeijen te klinken. Moge dezelfde God, die zij zoo schandelijk lasteren, Zijne heilige hand stellen tusschen hen en hunne ongelukkige slagtoffers.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Van*
April 16	Ned. Ind.	Djoedoel Karim.	Aminoedin.	Koetie.
„ —	Fransche	Nantaise.	H. Hairnoux.	Samarang.
„ —	Ned. Ind.	Venus.	Kerto.	Balie (Padang)
„ —	Engelsche	Commodore.	C. Muller.	Batavia.
„ 17	Nederlandsche	Nicot.	J. Amesz.	Genua.
„ —	Ned. Ind.	Kiem Heg Ing.	Oeij Bokking.	Passeer.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Naar*
April 15	Nederlandsche	Euterpe.	A. Kuipers.	Nederland.
„ 17	„	Yssel.	F. A. Evera.	„

In lading liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag	*Namen der Schepen*	*Gezagvoerders*	*Bestemming*	*Agenten*
Nederlandsche	Admiraal van Kinsbergen.	F. J. J. Bouman.	China.	Fraser Eaton & Co.
„	Jacoba Cornelia.	T. Roosenboom.	„	„ „ „ „
Ned. Ind.	Charlotte.	J. P. Bakker.	Batavia.	„ „ „ „
Amerikaansche	Jenny W. Paine.	Colburn.	Cowes.	„ „ „ „
Engelsche	Sidney.	Brown.	Balie.	„ „ „ „
Zweedsche	Emma.	Th. Nordwall.	Stockholm.	„ „ „ „
Nederlandsche	Jan Pieterszoon Koen.	J. Verloop.	Samarang.	„ „ „ „
Fransche	Nantaise.	H. Hairvaux.	„	„ „ „ „
Ned. Ind.	Venus.	Kerto.	Balie (Badong.)	„ „ „ „
Nederlandsche	Zuid-Beveland.	Boers.	Nederland.	Van Eck & Co.
„	Nicot.	J. Amesz.	„	P. Kervel & Co.
„	Hugo Grotius.	Sweede,	Onbepaald.	Schimmelpenninck & Co.
„	Christiaan Huijgens.	J. Muller.	Amsterdam.	Ruyl Cramer & Co.
„	Petronelle Catharina.	T. Hagen.	Onbepaald.	„ „ „ „
„	Cheribon Packet.	Massinghen.	Onbepaald.	Van Leeuwen & Co.

Aangekomen Passagiers.

Met de Ned. Ind. schoener *Venus*, de heeren Lange en Haberbier.

Vertrokken Passagiers.

Met de Ned. bark *Euterpe*, de luit.-ter-zee 2de klasse J. A. Greve.— Met het Ned. schip *IJssel*, een gegageerde militair met zijne vrouw en drie kinderen.

Schepen liggende ter reede.

Z. M. wachtschip Batavia; de stoomschepen Suriname, Celebes en Vesuvius; de schoenerbrikken de Lansier en Egmond; de schepen Fulkus So-oot, Fathal Moebarak, Jennie W. Paine, Hugo Grotius, Admiraal van Kinsbergen en Nantaise; de stoomschepen Banda en Ambon; de barken Fatal Maän, Adrakool Haer, Bacht Mastora, Salma, Charlotta, Zuid-Beveland, Christiaan Huijgens, Jacoba Cornelia, Petronella Catharina, Menado, Jan Pieterszoon Koen, Sijren, Djoedoel Karim, Nicot en Kiem Heg Ing; de brikken Cheribon Packet, Anna en Christina, Sophia Fraser, Emma en Commodore; de schoeners Bella, Bientang Batawie, Sidney, Hoseeng, Kiem Ingsoen en Venus.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya van den 16den tot en met den 18den April 1852.

AANVOER.

Van Balie per het Ned. Ind. schip *Venus*, ezagv. Kerto, agenten Fraser Eaton & Co.

6 tobben en 25 vaten klapper olie, Fraser Eaton & Co.

Van Koetie per de Ned. Ind. bark *Djoedul Karim*, gezegv. Aminoedin, agent Gezagvoerder.

49190 bossen rotting, 85 stuks was, Gezagvoerder; 219 stuks was, Rahiedin.

Van Pasier per de Ned. Ind. bark *Kiem He-Ing*, gezagv. Oeij Boking, agent Gezagvoerder.

20750 bossen rotting, 12000 stuks rotting, 2 picols was, Gezagvoerder.

Van Genua per het Ned. schip *Nicot*, gezagv. J. Amesz, agenten Kervel & Co.

400 kisten genua-olie, Kervel & Co.

UITVOER.

Naar Nederland per het Ned. schip *Yssel*, gezagv. Evera. 1179 50/100 picols suiker, 5780 picols koffij en 30 picols rotting, N. H. M.

Marktprijzen.

Suiker No. 16 per picol *f* 20 à *f* 21.—
Koffij per picol.
Rijst (carga) per koijang *f* 115 à *f* 125.—
Id. (witte) „ „ *f* 140 à *f* 150.—
Koehuiden per 100 st. *f* 400 à *f* 500.—
Arak per legger.
Olie (Klapper) per picol.
Olie (Katjang).
Kadjang Matten.
Rotting.
Wisselkoers.